

[Th. Mikkelsen.]

føre kontrol med en kvalitetsmæssig forsvarelig udførelse af lokale anlægsarbejder og samtidig en effektiv udførelse, der står i et rimeligt forhold til kvalitetskravene.

Mon ikke det ville være klogt, om vi også herindefra prøvede på roligt at overveje, at et større fællesskab også kan medvirke til betydelige fordele for beboerne i en storkommune, hvis grundlaget for det fælles samvirke gribes an på den rigtige måde lige fra starten. Det er de realitetsbetonede afgørelser i selve samvirket, der skaber en harmonisk udvikling i de nye storkommuner; et åbent sind til et ærligt samvirke fra alle parterne i de kommende storkommuner vil danne en sund modvægt mod de pessimistiske synspunkter, der som forsvar for at lade en udvikling gå i stå i disse store områder har peget på vanskelighederne ved at finde en løsning på Storkøbenhavns udviklingsproblemer. Der er ingen sund fornuft i, at man bare fremdrager noget sådant for at sætte en udvikling i stå. Det er vor pligt her i folketinget i tide at finde en løsning på de samfundsmæssige krav, fremtiden vil stille; det er udviklingskrav, der går langt ind i næste århundrede, og man kan ikke bare prøve at lade tingene gå, fordi man ikke tør se i øjnene, at den nye tid også på udviklingens område kræver et samarbejde, hvori flere må inddrages.

Med denne vurdering af mit medansvar som medlem af dette ting for den fremtidige samfundsudvikling som baggrund kan jeg som forstadsrepræsentant ikke stemme for de halve løsninger af fremtidens krav, som hr. Søren Jensens og hr. Krog Hansens ændringsforslag vil medføre. Jeg vil derfor anbefale folketinget, at man stemmer for udvalgsflertallets ændringsforslag; så undgår man økonomisk at lemleste de enkelte kommuner, der nu indgår i det større fællesskab.

Jeg vil til slut takke ministeren for, at han har været imødekommende ved, at man har taget Sabro-Fårup og Mundelstrup kommuner og Borum-Lyngby ind, og derved undgået, at der også i planlægningsleddet opstår komplikationer, hvad undervisningen angår.

Jeg tror, at hvis folketinget har mod til at erkende tidens krav og stemmer for udvalgsflertallets forslag, former vi den

rigtige udvikling, som befolkningen nok skal slutte op om, ikke mindst ungdommen, for det er problemerne i forbindelse med ungdommens bosætning, dens beskæftigelse og dens undervisning, som vi her har mulighed for at løse på en harmonisk måde.

Søren Jensen: Allerede ved første behandling af lovforslaget fremførte jeg mine principielle synspunkter og skal derfor ikke gentage dem her i dag, men jeg vil dog gerne fremhæve, at udvalgsarbejdet med lovforslaget desværre ikke har medført væsentlige ændringer i den retning, jeg har ønsket. Derfor har jeg følt mig nødsaget til at stille en række ændringsforslag, som er optaget i betænkningen under nr. 1; 4 og 7; sidstnævnte ændringsforslag er stillet sammen med hr. Peter Nielsen.

Jeg er naturligvis indforstået med, at de principper, der er fulgt vedrørende kommunesammenlægninger i øvrigt, f. eks. ved en række købstæder og disses forstæder, også må gælde de tre største købstæder, men som det fremgår af ændringsforslagene, er jeg betænkelig ved de kæmpekommuner, som ministeren og flertallet i udvalget indstiller til vedtagelse. Vel har der i de senere år været en voksende forståelse for, at det er nødvendigt, at kommuner bliver større, bl. a. for at de økonomisk, administrativt og servicemæssigt kan varetage de opgaver for borgerne, som er naturlige i en moderne tid. Men jeg mener, at det spørgsmål med rette kan stilles, om man ikke er ved at gå for vidt og kører fra den ene grøft over i den anden. Jeg mener, det havde været rigtigt at gå mere moderat til værks, f. eks. som hr. Peter Nielsen og jeg med vore ændringsforslag foreslår, at nok etableres der større, ja, betydeligt større, og fuldt ud bæredygtige kommuner, men uden at der laves kæmpekommuner, som om ganske få år vil have flere hundredtusinde indbyggere. Det synes at være forbi gået hr. Th. Mikkelsens opmærksomhed, at det ikke er de bestående kommuner, vi holder fast ved, men at det, vort forslag peger mod, er en sammenlægning og tilmed en sammenlægning af betydelige forstads- og omegnskommuner. Det havde været naturligt, at hovedstadsspørgsmålet var blevet behandlet samtidig med inddelingen